

holdenhed, skal jeg svare, at jeg som Kongerigets Indenrigsminister ei vil kunne erklære, at jeg, naar begge Thing vare enige, vilde ligeover herfor tilraade Anvendelsen af det kongelige Beto, men jeg holder fremdeles paa Regjeringens Forslag, og jeg maa tillade mig at fremhæve det Usandsynlige i den Forudsætning, den ærede Rigsdagsmand er gaaet ud fra, at det andet Thing, der med stor Majoritet har erklæret sig imod et lignende Forslag, nu skulde gaae ind derpaa. Det er en Forudsætning, som efter min Mening er saa usikker, at den ikke kan bevirke, at jeg derfor paa nogen Maade skulde opgive at fastholde Regjeringens Forslag.

Ballentin: Hvad angaaer det af mig tilligemed to andre Rigsdagsmænd til denne Paragraph stillede Underændringsforslag, om at de Bestemmelser, der ere foreslaaede til Ændring i Paragraphen, ogsaa maatte udstrækkes til at gjælde Pensionister, da vil vist Bevægsgrunden og Hensigten med dette Forslag være klare uden nogen Motivering fra min Side. Jeg haabede, at der skulde være nogen Styrke for dette Forslags Berettigelse i den Ændring, der netop efter det foreliggende Ændringsforslag skulde stee i Regjeringens Forslag, der gaaer ud paa baade en Indskrænkning i Tiden, for hvilken det skulde gjælde, og en vis Udvidelse af de Personer, for hvem det skulde gjælde. Jeg havde ogsaa haabet maaskee at finde nogen Understøttelse i den Velvillie, med hvilken den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) opfattede en saadan Udvidelse, og jeg troede, at maaskee ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) kunde lade noget af den Varme blive det tildeel, med hvilken han anbefalede det Princip, som her skulde gjøres gjældende som den rette Udjevning af det Tilfud, som Staten lader sine forskjellige Betjente tilflyde. Jeg har nu idag hørt Uttringer, som for en stor Deel maae svække dette Haab; men, mine Herrer, jeg behøver ikke vidtløstigt at sildre det Sørgelige i deres Stilling, til hvis Bedste dette Forslag er stillet, thi det gjælder om dem saavel som om de Dørrige, med Hensyn

til hvilke der er Tale om en Forandring i deres Livssubsistence. Er der Noget, der tungt maa søle Tidens Tryk, da gjælder dette i fortrinlig Grad om dem; thi Ingen kan benægte, at netop disse som mere fremrykkede i Alder ere affaarne fra den Leilighed, som mindre lønnede Embedsmænd, men i en yngre Alder, have til at forøge deres Indtægter ved Bierhverv. Vel er det en aldeles principrigtig Definition, som den ærede Ordfører har givet paa Forskjellen mellem Gage og Pension, at Gagen er et Bederlag for Arbeide, der præsteres, og Pensionen for Arbeide, der er præstet; Pensionen kan altsaa betragtes som en opsparat Capital eller som en tilfagt Livrente, men det er dog ikke stillet til Bedkommendes egen Disposition at benytte denne Capital. Ved Pensionens Bestemmelse bliver der dog ogsaa at tage Hensyn til, at det, som saaledes skulde tilflyde enten de Bedkommende selv, som ere udgaaede fra Statens Tjeneste, eller deres Efterladte, maa være stemmende med, hvad man anseer fornødent. Man har derfor opstillet forskjellige Procenter, der skulde lægges til Grund, for at udfinde Pensionen i Forhold til den havte Gage, og indrømmes det altsaa, at den opstillede Regel gjælder for den forløbne Tid, maa det ogsaa indrømmes, at de tillagte Lønninger i de Tider være i et meget skrigende Forhold til de nu indtraadte forandrede Forhold. Der er altsaa for dem den samme Billighedsgrund, der taler for, at dette kommer dem tilgode, og det netop, naar man gaaer ud fra, hvad der i vor Forsatning er gennemført som et nyt og jeg indrømmer rigtigt Princip, at Pensionerne ikke længer skulde betragtes som Naadesager, men at de skulde have deres Begrundelse i, at Statens Lønninger ere af den Bestaaffenhed, at vedkommende Embedsmænd ikke sættes istand til, foruden at afholde de fornødne løbende Udgifter, tillige at opsamle, hvad der kunde stikke deres egen og deres Efterladtes Fremtid i en fremrykket Alder. Jeg troer derfor, at naar man paa Grund af de forandrede Livsforhold finder det fornødent at omregulere Gageringen, maa man ogsaa lade dette have sin Indflydelse paa Pensionerne, saameget mere som denne Lov dog kun gjælder for et enkelt Aar, et Aar,